

НАЛИМЪТ И ЛИСИЦАТА ЕВЕНКИЙСКА ПРИКАЗКА

Превод от руски: Ангел Каралийчев, Вела Каралийчева, 1956

chitanka.info

Върху брега на една речица лисицата видяла един налим^[1]. Той лежал неподвижно край един камък. Лисицата рекла:

— Налиме, казват, че ти не можеш да тичаш. Лежиш ли, или спиш?

— Не, Лисо, аз мога да тичам не по-лошо от тебе — отвърнал налиимът.

— Ами, хвалиш се. Хайде да се затечем до извора на речицата и ти ще видиш, че ще те изпреваря.

Налиимът се съгласил. Лисицата рекла:

— Като почнем да тичаме, аз ще се спирам от време на време по брега и ще те викам, а ти ми отговаряй, за да знам къде си.

— Бива — отвърнал налиимът. — Да поемаме!

Втурнали се двамата. Лисицата хукнала по брега, а налиимът по речицата край плитчината. Шумът на речицата се носел наоколо из тайгата.

Лисицата искала да надхитри налима. Тя знаела, че тази речица много лъкатуши, била чувала, че от устието ѝ до самия извор в нея живеели кажи-речи само налими. За да изпревари налима, тя изоставила лъкатушния бряг и ударила направо през тайгата. Искала да излезе по-хитра.

Налиимът тръгнал близо до брега. Той изтичал при съседа си и го помолил да обади на другите налими, които се намирали нагоре в речицата, за облога му с лисицата. Поръчал още всички налими, когато чуят, че лисицата вика: „Налиме, тука ли си?“ — да отговарят: „Тука съм!“

Лисицата продължавала да тича някъде далеко, а налимите вече се сговорили помежду си, лежали по местата си и я чакали.

Лисицата била излъгала всичките животни — и росомахата^[2], и вълка, а сега си мислела: „Ще измамя и налима!“

Затекла се към брега и викнала:

— Налиме, тука ли си?

— Тука съм! — отвърнал налиимът, който лежал по-горе в речицата.

Лисицата пак търтила направо през тайгата. Дотърчала до брега:

— Налиме, къде си?

— Тука съм!

Излязло, че налимът пак я изпреварил. Лисицата хукнала още по-бързо. Но откъдето и да се провикнела: „Налиме, тука ли си?“ — все чувала напреде си гласа на налима.

Лисицата не се предавала. Тя избрала още по-кратък път и с всички сили се втурнала към извора на речицата. А речицата все шумяла. Наближила до извора в си помислила: „Сега вече ще го изпреваря!“

— Налиме, къде си? — извикала лисицата.

А налимът ѝ отвърнал, както си лежал на хълбок:

— Тука съм, лисо. Защо се забави толкова?

Оттогава нарекли лисицата самохвалка, а речицата — Налимова.

Лисицата мами всички, може да излъже всяко животно, но налима не може да измами.

[1] Налим — хищна риба от рода на треските, тясна и дълга, с кожа на петна. ↑

[2] Росомаха — хищен звяр с ценна кожа, от рода на самсарите. ↑

ЗАСЛУГИ

Имате удоволствието да четете тази книга благодарение на *Моята библиотека* и нейните всеотдайни помощници.

МОЯТА БИБЛИОТЕКА

<http://chitanka.info>

Вие също можете да помогнете за обогатяването на *Моята библиотека*. Посетете **работното ателие**, за да научите повече.